

Arrest

nr. 293 993 van 8 september 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAQUOT *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 13 augustus 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 6 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 mei 2019 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Bulgarije (Eurodac).

Op 23 november 2020 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. De voogdij liep van rechtswege af op 31 oktober 2021.

1.2. Op 30 mei 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 1 juni 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 06/10/2020
Overdracht CGVS: 26/04/2021

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 17 december 2021 van 8u43 tot 13u05, in het bijzijn van een tolk die uw moedertaal, het Pashtou, machtig is. U werd gedurende het hele interview bijgestaan door uw advocaat, Mtr ANDRIEN, Dominique (loco: Mtr BRAUN, Justine).

A. Feitenrelaas

U, I.(...) S.(...), verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren in Khaki Kala (district Chawkay, provincie Kunar). U woonde daar vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan, samen met uw vader, moeder, 2 jongere broers en 1 zus. U ging van toen u 7 jaar oud was naar de Ustad Fazlalullah school, die nabij het dorp Kandaw lag. U werkte daar de 6de klas af net voor uw vertrek uit Afghanistan. Uw vader was leerkracht op dezelfde school. Hij onderwees religie aan de hand van de Koran. Daarnaast bewerkte uw vader een veld dat hij had gekregen van zijn ooms langs moederszijde, waarop maïs en tarwe geteeld werden. U hielp uw vader soms bij het landbouwen. Uw familie had ook een schaaap, dat gras graasde van het familiale landbouwweld.

Op of in de dagen rond 7 juni 2019 was u in de vroege ochtend samen met uw vader op het veld, toen u 2 gewapende mannen met lange haren onder de nabijgelegen brug zag wandelen. De mannen zagen u en wandelden verder naar 2 kompanen. U wilde weten wat de mannen onder de brug hadden gedaan en ging zelf kijken. U zag daar een geel vat, dat u als een bom identificeerde. U lichtte uw vader in, en ging samen naar een nabijgelegen politiepost. De politie kwam met u mee naar de brug om de bom met eigen ogen te zien, en liet de ontmijningsdienst komen om de bom onschadelijk te maken. Vervolgens werd u meegenomen naar het districtscentrum voor ondervraging. U mocht daarna naar huis, en ondertussen stuurde de politie 2 wagens uit om de bommenleggers, die bij de taliban hoorden, te onderscheppen. De politie ging het gevecht met de talibanleden aan, en wist enkelen van hen te doden. Enkele anderen konden ontsnappen aan de politie.

Toen uw vader 2 dagen na dit voorval terug naar huis kwam van de moskee, lag er een dreigbrief voor de deur, waarin stond dat u zou gedood worden omwille van uw spionage en daaruit volgende verantwoordelijkheid in de dood van talibanleden. Uw vader vertelde u over die brief, waarna u bang werd. Nog 2 dagen later werd een volgende brief gevonden, waarna uw vader ook ongerust en bang werd. Hij ging naar het districtscentrum, en legde daar alles uit aan de districtsofficier. Die zei dat hij geen politiebescherming kon bieden, en hij raadde uw vader aan om zeer voorzichtig zijn en om u te beschermen. U werd vervolgens ondergebracht in het huis van uw oom langs moederszijde. Daar bleef u 2 nachten. In die 2 nachten werd uw huis bezocht en doorzocht door de taliban. Uw vader besepte dat zij u niet met rust zouden laten en kwam u halen bij uw oom langs moederszijde om u vervolgens over te dragen aan een smokkelaar in Nangarhar.

U vertrok rond 11 juni 2019 uit Afghanistan, en u bereikte België via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk op 13 augustus 2020. In België diende u op 6 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Rond juli 2021 werden uw jongere broer en uw neef langs moederszijde door de taliban gedood terwijl zij rijst aan het planten waren op een veld van uw oom langs moederszijde. Uw vader vertelde u dat uw broer werd gedood in uw plaats, omdat de taliban u niet konden vinden.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw studentenkaart (origineel), de taskara's van uw vader, 2 ooms langs moederszijde en 2 ooms langs vaderszijde, een bevestigingsbrief van het werk van uw vader, een bevestigingsbrief van districtsoudsten over de dood van uw broer en neef (alle kopies), een dreigbrief van de taliban (origineel) en 4 foto's van uw overleden broer en neef (kopies).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw problemen met de taliban.

Zo is het vooreerst hoogst opmerkelijk dat enkel u geïnterviewd werd door de taliban voor uw rol in het vrijdelen van hun bomaanslag, en niet uw vader. Nochtans was u samen met uw vader op het veld toen u de talibanleden de brug onderdoor zag wandelen en zij hun kompanen vervoegden (NPO, P.6). U zei uitdrukkelijk dat de talibanleden u hadden gezien: "De 2 eersten zagen me eerst, en toen ze samenkwamen keken ze nog eens naar mij" (NPO, P.10). Volgens u zagen ze enkel u: "Ze zagen mij, ze zagen mijn vader niet" (NPO, P.15). Het is volstrekt onduidelijk hoe u weet dat de talibanleden enkel u daar zagen en niet uw vader. Uw vader was immers gewoon op het veld aan het werken waar u zich ook bevond. Het is dan ook allerminst overtuigend dat u met zekerheid wist te zeggen dat de talibanleden uw vader niet hadden gezien. U ging meteen nadat u de bom vond met uw vader overleggen, en vervolgens lichtten jullie samen de politie in. Het is, gezien uw leeftijd, aannemelijk dat het voornamelijk uw vader was die met de politie sprak. Uw vader was vervolgens aanwezig bij het hele gebeuren, van het ontmantelen van de bom tot uw bezoek aan het districtscentrum (NPO, P.7). Aldus was uw vader ook zeer betrokken bij het vrijdelen van de aanslag, en lag hij evengoed aan de basis van het vuurgevecht tussen de politie en de talibanleden. Aangezien de taliban evenzeer op de hoogte geweest moeten zijn van de niet geringe rol van uw vader in het inschakelen van de politie (zie infra), is het bijgevolg volstrekt onbegrijpelijk waarom de taliban enkel u interviewden, en niet uw vader.

Pas "toen ze verder stapten", nadat de talibanleden de bom onder de brug hadden geplaatst en hun kompanen even verder vervoegden, stond u op om te gaan kijken wat ze onder de brug gedaan hadden (NPO, P.10). Zo vermeed u dat zij u de brug zagen inspecteren. De taliban waren echter zeer goed op de hoogte van hetgeen er vervolgens allemaal gebeurde, namelijk hoe u uw ontdekking van de bom aan de politie meldde en hen vervolgens ook de richting die de talibanleden uitwandelden, meedeelde (zie infra). Hoe de taliban te weten gekomen waren dat u dit allemaal gedaan had is bijzonder onduidelijk uit uw verklaringen. De talibanleden die de bom geplaatst hadden waren verder gestapt en konden dit dan ook niet zelf te weten gekomen zijn. U vermeldde meermaals tijdens uw persoonlijk onderhoud dat spionnen een grote rol speelden in uw vervolging door de taliban: "Mijn vader zei me dat er spionnen van hen waren die me zochten" (NPO, P.8); "Ze hebben daar veel spionnen" (NPO, P.13); "Ze hebben veel spionnen in het dorp" (NPO, P.13); "Hoe konden ze weten waar ik woonde, en waar ik was? Dat is het bewijs dat er actieve spionnen in het dorp zijn" (NPO, P.15). Uit deze verklaringen, alsook uit het feit dat de talibanleden verder waren gestapt voordat u de politie inlichtte (zie supra), valt af te leiden dat deze spionnen verantwoordelijk waren voor het inlichten van de taliban omtrent uw rol in het incident.

Deze vaststelling wordt bevestigd in de aan u gerichte dreigbrief, die u ook neerlegde (groene map, zie administratief dossier). Immers beschrijft deze dreigbrief details van die ochtend toen u die bom vond, die de talibanleden die u zag onmogelijk konden geweten hebben: "Toen onze medemujahedeën een bom onder de kleine brug plaatsten zag u hen en ging u meteen naar de checkpost. Daarna is een politiewagen van het districtscentrum gekomen en hebben de bom ontmanteld. Daarna bent u naar het districtscentrum gegaan met diezelfde politiewagen. U gaf hen het adres van onze vrienden" (NPO, P.11). De talibanleden die u gezien hadden zetten na het plaatsen van de bom hun weg verder richting Dewagal, terwijl u na het vinden van de bom naar de nabijgelegen politiepost ging, de andere richting uit (schets van de plattegrond waar het incident plaatsvond, zie administratief dossier). Aangezien de talibanleden de andere kant uitgingen, konden zij niet gezien hebben wat u vervolgens deed. Vervolgens werden zij bovendien op basis van uw informatie over waar zij heen gingen onderschept en onder vuur genomen door de politie (NPO, P.7). Hieruit blijkt dat de talibanleden effectief hun weg hadden verder gezet nadat zij de bom geplaatst hadden, en dat zij dus hetgeen daarna gebeurde, van de ontmanteling van de bom tot het doorgeven van het adres van de talibanleden wederom niet zelf te weten konden gekomen zijn. Ook hieruit blijkt dat de taliban dit alles via hun spionnen ter ore moest zijn gekomen.

Opvallend genoeg leek u te ontkennen dat spionnen iets met die informatieoverdracht te maken hadden: "Tijdens dat incident was er niemand anders. De politie, mijn vader en ik" (NPO, P.16). Toen u erop gewezen werd dat dat incident plaats had gevonden langs de hoofdweg tussen Chawkay en Jalalabad, en het dus aannemelijk was dat u en uw vader zo gezien werden door één van de vele spionnen die u vermeldde, trachtte u wederom te ontkennen dat spionnen mogelijks hadden gezien wat zich daar had

afgespeeld: "Het was vroeg 's ochtends" (NPO, P.16). Ten slotte werd u voorgelegd dat op zo'n drukke weg ook 's ochtends wat passage moet geweest zijn, en dat het volledige incident bovendien erg lang geduurd moet hebben, aangezien u eerst aan de politie ging melden wat er gebeurd was, de politie vervolgens de ontminingsdienst diende op te trommelen, en die op haar beurt voorzichtig de bom trachtte te ontminen. Aldus was het hoogst aannemelijk dat u gespot werd door één van de vele spionnen van de taliban. U besloot uiteindelijk dat u het niet kon weten: "Hoe zou ik moeten weten wie een spion is en wie niet? Het kan eender wie zijn. Het is niet zo dat iedereen voor hen spioneert" (NPO, P.16). Het is tegenstrijdig dat u enerzijds de spionnen in uw dorp een belangrijke rol toedichtte in uw vervolging door de taliban, maar dat u anderzijds stellig ontkende dat die spionnen hadden gezien wat er die ochtend gebeurd was toen u de bom vond.

Aangezien de taliban exact wisten wat u gedaan had nadat u de bom ontdekt had, en uw vader bij elke stap vanaf uw ontdekking van de bom nauw betrokken was geweest, moet de taliban hoe dan ook geweten hebben dat ook uw vader aan de basis lag van het vuurgevecht tussen de taliban en de politie. Nochtans zou uw vader ondanks die betrokkenheid allerminst door de taliban gevisieerd geweest zijn. Zo werd opvallend genoeg in de dreigbrief enkel u gevisieerd: "U bent de enige verantwoordelijke" (NPO, P.11). Ook toen u na het ontvangen van die dreigbrieven schuilde bij uw oom langs moederszijde, en de taliban uw huis naar u doorzochten, lieten ze uw vader met rust: "Ze zeiden niets, ze deden mijn familie ook geen kwaad" (NPO, P.12). Ook na uw vertrek, waar de taliban van op de hoogte zou zijn geweest dankzij hun spionnen (NPO, P.8), werd uw vader niet gevisieerd omwille van zijn rol in de dood van de talibanleden (NPO, P.13). Het is volstrekt onaannemelijk dat de taliban uw vader, die ontegensprekelijk betrokken was bij het hele gebeuren, nooit door de taliban bedreigd werd omwille van dit incident, ondanks hun kennis van uw vader zijn betrokkenheid. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas danig.

Uw broer, die helemaal niets met deze verijdelde bomaanslag te maken had, zou in de late lente van 2021 wel gevisieerd zijn door de taliban omwille van uw rol in het verijdelen van die bomaanslag 2 jaar eerder (NPO, P.7). U gaf aan dat de taliban uw broer hadden vermoord omdat u onvindbaar was en zij u bijgevolg niet konden straffen, en uw broer nu volwassen was geworden (NPO, P.8). Nochtans was uw broer op dat moment nog maar 14 of 15 jaar oud en dus bezwaarlijk volwassen (NPO, P.4; vraag 17, P.9 van Verklaring DVZ, zie administratief dossier). U werd er bovendien op gewezen dat uw vader reeds 2 jaar lang een volwassene uit uw gezin was, die bovendien wel iets met het verijdelen van de bomaanslag te maken had. U wuifde onterecht weg dat uw vader gevisieerd had kunnen worden: "Ze zagen mij, ze zagen mijn vader niet. [...] Omdat ik diegene was die hen had verklikt, waardoor hun mensen overleden. Het was mijn informatie, niet de zijne" (NPO, P.15). Vervolgens werd u voorgelegd dat hetzelfde gold voor uw broer, maar u redeneerde dat uw broer omwille van uw onthulling van de bom gedood werd: "Ze hebben mijn broer omwille van mij gevisieerd. Omdat hij volwassen was geworden" (NPO, P.15). Het is wederom volstrekt onduidelijk waarom uw vader, als volwassene die tevens een belangrijke rol speelde in het verijdelen van de bomaanslag, niet gevisieerd werd en uw broer wel. U kon dit wederom absoluut niet verklaren, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnt. Bovendien gaf u aan dat, nu de taliban uw broer gedood hadden, het mogelijk is "dat ze mijn andere broer zouden doden, of mijn vader" (NPO, P.8). Waarom de taliban uw vader nu wel zouden viseren maar voorheen niet, is wederom volstrekt onduidelijk. Deze tegenstrijdigheid ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder.

Het is overigens merkwaardig dat de taliban een dergelijke risicovolle operatie op klaarlichte dag zouden uitvoeren, ook al was het dan vroeg in de ochtend. Bovendien zouden zij u op verschillende momenten hebben gezien terwijl u die operatie aan het ontdekken was en later aan het onthullen aan de politie, en zou het dus aannemelijk zijn dat zij zich betrappt voelden en u hadden geïnterpelleerd, in de vorm van een bedreiging om hun plannen niet te dwarsbomen, of iets dergelijks. Dat de talibanleden met lede ogen aankeken hoe u hun bom ontdekte, en vervolgens hen aangaf bij de politie, is dan ook bijzonder weinig aannemelijk en bijgevolg ongeloofwaardig.

Het is tevens opvallend dat u in de nasleep van uw ontdekking van de bom onder de brug tot tweemaal toe gewaarschuwd werd door de taliban in de vorm van een dreigbrief. Deze dreigbrieven waren in se gewoon mededelingen van uw aanstaande doodstraf (NPO, P.11). Het is bijzonder merkwaardig dat de taliban het nodig achtte u tot tweemaal toe per brief in te lichten dat "alle mujahedeën" u "eender waar in Afghanistan" mochten arresteren en "met de dood" straffen (NPO, P.11). Het is immers onduidelijk waarom de taliban iemand die zij niet gevangengenomen hadden 2 keer zouden informeren over diens aanstaande executie, en zij de terdoodveroordeelde aldus indirect aanspoorden om het hazenpad te kiezen. Bovendien hadden de taliban uw broer, die ook in hun ogen niets had misdaan, opvallend genoeg geenszins op de hoogte gebracht van zijn aanstaande doodstraf (NPO, P.14-15).

Ook andere, specifieke elementen van de dreigbrief zijn opmerkelijk. Zo gaf de auteur van de dreigbrief toe dat de taliban “een bom onder de kleine brug plaatsten” (NPO, P.11). Dat de taliban in een brief zou toegeven dat zij een bom plaatsten is frappant. Het is immers volstrekt onnodig om in de context van de dreigbrief zo’n misdaad zwart op wit te bekennen. Het markantste gegeven van deze dreigbrief betreft echter de datum. Deze komt geenszins overeen met uw verklaringen. Zo had u duidelijk aangegeven dat het incident met de bom had plaatsgevonden “op de 3de of 4de van het Suikerfeest” (NPO, P.11), in de dagen rond 7 juni 2019. U vertrok minder dan een week later uit Afghanistan (NPO, P.7). De dreigbrief is echter gedateerd op 03/05/1398 (NPO, P.11) volgens de Afgaanse kalender, hetgeen overeenkomt met 25 juli 2019 volgens de gregoriaanse kalender. Hoewel u volgens uw verklaringen in de dagen na het ontvangen van deze dreigbrief uit Afghanistan vertrok (NPO, P.7), is de dreigbrief ettelijke weken na uw vermeende vertrek uit Afghanistan gedateerd. U kon deze tegenstrijdigheid niet verklaren: “Zij hebben me de brief gestuurd. Ik heb die niet opgesteld, zij hebben die geschreven” (NPO, P.12). Aan de hand van deze onaannemelijke en tegenstrijdige elementen kan de waarachtigheid van de dreigbrief sterk betwijfeld worden, alsook bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. De taskara’s van uw familieleden hebben slechts betrekking op de identiteit van uw familieleden, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor uw schooldocumenten en het document van het werk van uw vader: uw schoolcarrière, noch uw vader zijn professionele carrière staan in deze beslissing ter discussie. De foto’s van uw overleden broer en neef die u neerlegde kunnen evenmin uw asielrelaas bevestigen. Het betreft enerzijds een blote bewering dat de afgebeelde persoon effectief uw broer betreft. Bovendien dient te worden opgemerkt dat ook al had u met zekerheid aangetoond dat deze foto’s effectief van uw broer of neef waren, ze allerminst hun doodsoorzaak bewijzen. De brief van de districtsraad bevestigt enkel de dood van uw broer aan de hand van onbekende daders. Deze brief maakt geen gewag van de taliban, noch van een dispuut met de taliban, of met eender welke organisatie of persoon, dat tot de dood van uw broer heeft geleid. Aangezien deze brief noch de dader, noch het motief voor de moord op uw broer vermeld, kan ze geenszins als een bevestiging van uw asielrelaas worden beschouwd, zelfs integendeel. Dat deze elementen afwezig zijn in deze brief, bevestigt veeleer de gebrekkige geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De dreigbrief van de taliban werd reeds besproken in bovenstaande beslissing. Aan al deze brieven kan voorts geen waarde worden gehecht. Immers kunnen dergelijke documenten enkel dienstig zijn bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Bovendien dient te worden gewezen op de objectieve informatie die aan het dossier werd toegevoegd, met name de “COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude” van 14 januari 2021, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld

geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van

incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Chawkay, Kunar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.

Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022 en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet:

[citaat artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet]

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van State, nr. 104.820 van 18 maart 2002).

1. Toekenning van de vluchtelingenstatus

- *Aangaande de kwetsbaarheid en het bijzondere profiel van verzoeker*

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid en het bijzondere profiel van I.(...) S.(...).

Ten eerste, op geen enkel moment heeft het CGVS rekening gehouden met de psychologische toestand van I.(...). Na anderhalf jaar van zeer moeilijke reis (stuk 3), kwam I.(...) eindelijk in België aan - waar zijn nachtmerrie alleen maar voortduurde. Ongeveer een jaar geleden vernam I.(...) dat zijn broer en neef door de Taliban werden vermoord (stuk 6). Na dit vreselijke nieuws verslechterde zijn psychologische toestand nog verder. Bij e-mail van 22 juli 2021 werd een medisch attest naar het CGVS gestuurd (stuk 5). In dit certificaat, verklaart Dr S.(...) dat

[citaat stuk neergelegd door de verzoeker, stuk 4]

Het CGVS heeft met dit document geen rekening gehouden, hetgeen in strijd is met artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast heeft het CGVS in het algemeen geen rekening gehouden met de mentale gezondheid van verzoeker en de invloed van zijn toestand op zijn uitdrukkingsvermogen en concentratievermogen. Uw Raad heeft echter al geoordeeld dat :

[citaat niet-gespecificeerd arrest van de Raad]

Boeken over de psychologie van vluchtelingen illustreren hoe moeilijk het is om te vertellen over de vervolging die men als gevolg van een trauma heeft ondergaan:

[citaat Elise Pestre, “La vie psychique des réfugiés” van 2010, p. 77]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak I tegen Zweden van 5 september 2013 herinnert er in dit verband aan dat van asielzoekers niet mag worden verwacht dat ze een volledig samenhangend relaas afleggen van de traumatische gebeurtenissen waaraan ze werden blootgesteld (I tegen Zweden, § 61).

Uw Raad heeft reeds erkend dat de psychologische situatie van een verzoeker om internationale bescherming een verklaring/rechtvaardiging kan zijn voor bepaalde inconsistente en tegenstrijdige verklaringen:

[citaat RvV 27 mei 2008, nr. 11 831; RvV 28 mei 2013, nr. 103611]

Ten tweede, was I.(...) S.(...) nog erg jong toen hij Afghanistan verliet. Hij was nog minderjarig toen hij een verzoek om internationale bescherming in België heeft ingediend. De jonge leeftijd van I.(...) ten tijde van de feiten waarop hij zich beroept ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, alsmede tijdens zijn verschillende interviews, plaatst de door hem afgelegde verklaringen eveneens in perspectief. I.(...) deed zijn best om alle redenen uit te leggen waarom hij Afghanistan moest ontvluchten.

Het CGVS had zich soepel moeten opstellen tegenover hem. In dezelfde zin heeft Uw Raad al geoordeeld dat:

[citaat RvV 28 november 2019, nr. 229 471; RvV 26 september 2018, nr. 210 040; RvV 14 december 2020, nr. 246 056]

- *Aangaande de bekende problemen met de Taliban*

Ten eerste, volgens het CGVS, "(...) is het vooreerst hoogst opmerkelijk dat enkel u geviseerd werd door de taliban voor uw rol in het verijdelen van hun bomaanslag, en niet uw vader" (bestreden beslissing, p. 2).

I.(...) was de enige die door de Taliban gezien werd. Zijn vader was op het veld aan het werk en zat op de grond voeder te snijden. In deze positie konden de Taliban hem niet zien. Daarentegen was I.(...) aan het staan toen hij de Taliban zag : « zat op de rand van het veld, dat is een beetje verhoogd » (CGVS, pp. 6-7). Op dat moment was de zon nog niet opgekomen en was het donker. Het was echt vroeg in de ochtend. Dit komt omdat de vader van I.(...) leraar is, zodat andere taken in verband met de landbouw moeten worden gedaan voordat de school begint (CGVS, p. 16).

Bovendien hadden de Taliban met de voormalige regering afgesproken dat de school niet zou worden gesloten en dat de leraren er les mochten blijven geven. De voormalige regering betaalde voor de scholen, en de Taliban nam een deel van het geld. Indien de Taliban de vader van I.(...) (een gerespecteerde leraar) rechtstreeks zouden aanvallen, zou dit ernstige problemen met de regering veroorzaken en tot een opstand kunnen leiden.

Uiteindelijk werd de vader van I.(...) echter indirect het doelwit van de Taliban : in plaats van hem rechtstreeks te viseren, gingen de Taliban achter zijn zonen aan (wat het ergste is voor een vader). I.(...) werd gedwongen zijn land te ontvluchten, en zijn broer werd vermoord. Toen de Taliban I.(...) niet konden bereiken, gingen ze achter zijn broer aan. De beschikbare documentatie bevestigt dat jongeren meer het doelwit zijn van geweld :

[citaat Save the Children, "Stop the war on children" van 2020, p. 12]

Ten slotte, waar het CGVS I.(...) bekritiseert omdat hij (op een zogenaamd tegenstrijdige manier) heeft verklaard dat het eindelijk mogelijk was de Taliban zijn vader als doelwit zouden nemen (CGVS, p. 8), heeft de commissaris-generaal duidelijk een gedeeltelijke lezing gegeven van de verklaring van verzoeker, die verklaarde dat :

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19]

Met andere woorden, wat I.(...) bedoelde toen hij dit zei is dat zijn hele familie in gevaar is in Afghanistan. Zijn familie staat niet aan de kant van de Taliban, wat betekent dat ze allemaal bedreigd worden. De situatie is nog slechter sinds de Taliban aan de macht zijn.

Ten tweede, volgens het CGVS, heeft I.(...) S.(...) niet erg duidelijk uitgelegd hoe de Taliban te weten zouden zijn gekomen dat I.(...) hun aanslag had verijdeld. Vervolgens gaat het CGVS over tot extrapolaties, die voortvloeien uit een selectieve/gedeeltelijke lezing van de verklaringen van verzoeker en een verkeerde interpretatie van die verklaringen.

Toen de Taliban op weg waren om hun bom te plaatsen, was I.(...) de enige persoon die ze op dat moment zagen. Daarom heeft de Taliban - heel logisch - I.(...) in verband gebracht met de verijdelde aanslag. In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, op dat moment was de zon nog niet opgekomen en was het donker. Het was echt vroeg in de ochtend. Dit verklaart ook waarom er niemand anders op de weg was (ook al zou het midden op de dag een drukke weg zijn).

Bovendien concludeert het CGVS ten onrechte dat

[citaat bestreden beslissing]

Op geen enkel moment heeft I.(...) gezegd of dat spionnen de Taliban hadden verteld dat I.(...) de bom had gezien. De enige reden waarom de Taliban I.(...) verdachten is omdat hij de enige persoon was die zij zagen op weg naar de bom. I.(...) meent echter dat het inderdaad aan (niet-geïdentificeerde) spionnen te danken is dat de Taliban uiteindelijk hebben vernemen waar hij woonde enz :

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 15-16]

Ten derde, volgens de bestreden beslissing, zouden de taliban I.(...)

[citaat bestreden beslissing]

I.(...) heeft echter de Taliban de bom niet als zodanig zien plaatsen. Hij legde uit dat hij ze onder de brug door zag gaan. Toen de Taliban vertrokken waren, ging hij zelf kijken wat er onder de brug gebeurde en ontdekte de bom. De Taliban waren er toen niet meer

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 6-7]

[Ibid., p. 9-10]

Ten vierde, werden er twee dreigbrieven door de Taliban aan I.(...) gestuurd. Op dit punt volgens het CGVS, « Het is bijzonder merkwaardig dat de taliban het nodig achtte u tot tweemaal toe per brief in te lichten dat "alle mujahedeën" u "eender waar in Afghanistan" mochten arresteren en "met de dood" straffen » (CGVS, p. 3).

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, is deze praktijk (het zenden van verscheidene dreigbrieven aan dezelfde persoon) gebruikelijk bij de Taliban. Toen I.(...) vervolgens het land ontvluchtte en onbereikbaar werd, kozen de Taliban ervoor om zonder waarschuwing vooraf zijn broer aan te vallen - om te voorkomen dat ook hij zou vluchten (CGVS, p. 15). De beschikbare documentatie bevestigt de verklaringen van I.(...) in alle opzichten:

[citaat <https://www.refworld.org/cqi-bin/textis/vtx/rwmain?docid=54f02a6c4>]

Ten vijfde, bij lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat I.(...), ondanks zijn jonge leeftijd en zijn psychische toestand, in staat was een zeer gedetailleerd en samenhangend getuigenis te geven van de traumatische gebeurtenissen die hij in Afghanistan heeft meegemaakt. De vermeende inconsistenties van het CGVS zijn niet ernstig genoeg om de algemene geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

Bovendien volgens de officiële website van het CGVS:

[citaat <https://www.cgvs.be/nl/over-cgvs>]

Bij lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker blijkt echter dat de protection officer niet onpartijdig was :

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16]

[Ibid., p. 12]

[Ibid., p. 15]

[Ibid., p. 14]

Dergelijke verklaringen, waaruit tijdens een zo belangrijk en stressvol onderhoud blijkt dat de protection officer niet gelooft wat hem wordt gezegd, is des te onaanvaardbaarder daar I.(...) iets ouder dan 18 jaar was toen hij werd ondervraagd.

Ten slotte heeft het CGVS de gedetailleerde en samenhangende verklaringen van verzoeker selectief gelezen, door hem soms te laten zeggen wat hij niet heeft gezegd, en heeft hij systematisch de voor verzoeker meest ongunstige interpretatie aangenomen, door niet onpartijdig te zijn.

Door niet naar behoren rekening te houden met alle verklaringen van verzoeker, alsmede met de beschikbare documentatie over Afghanistan, heeft het CGVS artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet geschonden.

- Aangaande de door verzoeker ingediende documenten ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming

Ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming legde I.(...) S.(...) de volgende documenten neer, met name : zijn studentenkaart, de taskara's van zijn vader, 2 ooms langs moederszijde en 2 ooms langs vaderszijde, een bevestigingsbrief van het werk van zijn vader, een bevestigingsbrief van districtsoudsten over de dood van zijn broer en neef, een dreigbrief van de taliban en 4 foto's van zijn overleden broer en neef.

Ten eerste, wat de foto's van zijn overleden broer en neef betreft, beweert het CGVS dat I.(...) niet bewijst dat hij zijn broer is. Nog steeds volgens het CGVS, "Ook al had u met zekerheid aangetoond dat deze foto's effectief van uw broer of neef waren, ze allerm minst hun doodsoorzaak bewijzen" (bestreden beslissing, p. 3). Deze foto's vormen echter ten minste het begin van bewijs, dat samen met de gedetailleerde verklaringen van verzoeker en de ter ondersteuning van dit verzoekschrift overgelegde documenten moet worden beschouwd (stuk 4-6). Zodra I.(...) vernam dat zijn broer en neef waren vermoord, werd alles in het werk gesteld om I.(...) zo spoedig mogelijk te horen.

Ten tweede, wat de bevestigingsbrief van districtsoudsten over de dood van de broer en neef van I.(...) betreft, bekritiseert het CGVS I.(...) omdat in de brief niet uitdrukkelijk wordt vermeld dat zijn broer door de Taliban werd gedood (of waarom), maar alleen dat zijn broer door "onbekende daders" werd gedood. Deze brief bewijst op zijn minst dat de broer van I.(...) werd vermoord. Bovendien in het eerste deel van het document verklaart de vader van I.(...) dat de Taliban verantwoordelijk zijn voor de dood van zijn zoon (stuk 7). Door deze brief te schrijven, hebben de autoriteiten eindelijk zijn verklaringen bevestigd. De autoriteiten hadden niet zwart op wit kunnen schrijven dat de Taliban verantwoordelijk waren voor de dood van de broer van I.(...), anders zouden zij in grote moeilijkheden zijn gekomen. Niettemin verwijst "onbekende daders" impliciet naar de Taliban.

Ten derde, wat de dreigbrief van de Taliban betreft, is het CGVS van mening dat het niet geloofwaardig is dat de Taliban in deze brief zouden erkennen dat zij een bom hebben geplaatst. Daarbij houdt het CGVS duidelijk geen rekening met de realiteit in Afghanistan. De bescherming van de (toenmalige) Afghaanse autoriteiten was geenszins doeltreffend. De Taliban hebben altijd diverse aanslagen gepleegd en de verantwoordelijkheid daarvoor opgeëist. Zij zijn er zelfs trots op ze te begaan, omdat het hun doel is ongelovigen te vernietigen (en dan naar de hemel te gaan). In dit verband is het helemaal niet opvallend dat de Taliban durven toe te geven dat zij een bom hebben geplaatst.

Wat de datum die op de dreigbrief is vermeld betreft, blijft I.(...) bij zijn verklaringen en bevestigt hij dat dit een vergissing van de schrijver van de brief is. In dit verband moet er rekening mee worden gehouden dat de kalender niet door veel mensen wordt beheerst en dat de data niet erg belangrijk zijn in Afghanistan. Vooral omdat de Taliban fanatici zijn die vaak slecht opgeleid zijn. De andere verklaringen in de brief komen evenwel volledig overeen met de verklaringen van verzoeker.

Ten vierde, volgens het CGVS, "Immers kunnen dergelijke documenten enkel dienstig zijn bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken" (bestreden beslissing, p. 4). Het argument van het CGVS is stereotiep. Volgens Uw Raad:

[citaat RvV 28 maart 2019, nr. 219 110]

Ten vijfde beweert het CGVS dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Het argument van het CGVS is hier ook stereotiep en wordt herhaald in elke negatieve beslissing die tegen Afghaanse onderdanen wordt genomen. In dit verband heeft Uw Raad al geoordeeld dat:

[citaat RvV 6 mei 2019, nr. 220 762; RvV 2 mei 2019 nr. 220 676]

[citaat RvV 11 april 2019, nr. 219 682]

[citaat RvV 25 februari 2019, nr. 217 375]

In dezelfde zin, zien : RvV - arrest nr. 135.960 van 8 januari 2015 ; arrest nr. 225.367 van 29 augustus 2019 ; arrest nr. 224.704 van 7 augustus 2019 ; arrest nr.222.631 van 14 juni 2019 ; arrest nr. 213.279 van 30 november 2018 ; arrest nr. 216.632 van 12 februari 2019 ; arrest nr. 217.762 van 28 februari 2019 ; arrest nr. 218.062 van 11 maart 2019.

Bovendien betwist het CGVS niet de authenticiteit van de documenten die werden neergelegd om de identiteit, de nationaliteit en de schoolopleiding van I.(...) te bewijzen - ook al zijn deze documenten eveneens afkomstig uit Afghanistan. De redenering van het CGVS is derhalve tegenstrijdig. Het CGVS verwerpt willekeurig de documenten die werden neergelegd om de in Afghanistan ondervonden problemen aan te tonen, zonder geldige of voldoende ernstige redenen.

Tot slot heeft I.(...) S.(...) zijn best gedaan om zoveel mogelijk documenten te verzamelen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming. Toen I.(...) hoorde van de dood van zijn broer en neef, was hij er kapot van:

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19]

Vervolgens heeft hij het CGVS hiervan in kennis gesteld, in de hoop zo spoedig mogelijk door het CGVS te worden opgeroepen en zijn familie te helpen (stuk 5). Hieruit blijkt dat I.(...) meer dan voldaan heeft aan zijn verplichting om mee te werken. Helaas werd I.(...) pas zes maanden later, toen hij bijna twee maanden meerderjarig was, ondervraagd.

Gelet op al deze elementen moet aan verzoeker het voordeel van de twijfel worden gegeven.

2. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet

In subsidiaire orde, vraagt verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980.

Dit artikel vormt de omzetting van artikel 15 van Richtlijn 2004/83/EG: "Ernstige schade bestaat uit:

a) de doodstraf of executie; of

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of

c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict'.

De Raad van State heeft met betrekking tot deze bepaling reeds verklaard dat:

[citaat RvS 16 februari 2012, nr. 218 075]

- Aangaande het risico van vervolging en ernstige schade bij terugkeer uit Europa

Uit verschillende rapporten blijkt dat de Taliban allen die in Europa zijn gevlucht of gebleven, beschouwen als hun vijanden, als spionnen of als ongelovigen:

[citaat ECRE, Study: "Experiences and Perspectives of Deported Afghans in the Context of Current Political and Economic Developments in Afghanistan" van 11 juni 2021]

[citaat Home Office, "Country Policy and Information Note Afghanistan: Afghans perceived as 'Westernised'" van juni 2021, pp. 33-34]

[citaat Infos Migrants, "Afghans deported from Europe at risk from 'barbaric regime'" van 6 september 2021]

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Wij wijzen erop dat beide studies zijn uitgevoerd voor augustus 2021, d.w.z. voor de Taliban aan de macht kwamen. Daarom zou de mishandeling beperkt kunnen zijn tot bepaalde gebieden waar de Taliban de controle over het grondgebied hadden. Momenteel hebben de Taliban de volledige controle over het grondgebied en de staatsinstellingen, waardoor zij iedereen kunnen identificeren die terugkeert naar Afghanistan. In geval van terugkeer zal verzoeker, die zijn leven buiten Afghanistan heeft verbleven, onder meer in Europa, rechtstreeks door de Taliban worden geïdentificeerd en in een categorie worden ingedeeld. Vanwege zijn verblijf in Europa is het zeer waarschijnlijk dat hij mishandeld zal worden.

Bovendien sinds de Taliban aan de macht zijn, zijn er talrijke rapporten over buitengerechtigde executies en gedwongen verdwijningen:

[citaat Jurist, "Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches" van 13 maart 2022]

[citaat Jurist, "Afghanistan dispatch: 'the Taliban have started to search the whole city of Kabul'" van 9 maart 2022]

[citaat HRC49, "Oral Statement on the Human Rights Situation in Afghanistan" van 7 maart 2022]

[citaat Gandhara News, "Six Months And An Eternity: Afghans Lose Hope Under Taliban Rule" van 15 februari 2022]

Bovendien is de situatie van verzoeker nog merkwaardiger, omdat zijn familie zich duidelijk tegen de Taliban keert. Zo werkte de oom van I.(...) voor de vorige autoriteiten. Daarnaast gaf I.(...) ook blijk van zijn steun aan de voormalige regering, met name door deel te nemen aan betogingen in België. Op dit punt blijkt uit de beschikbare informatie dat:

[OSAR, "Afghanistan : profils a risque" van 31 oktober 2021, pp. 13-14]

Gelet op het voorgaande heeft het CGVS niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land geen risico zou lopen op vervolging in de zin van artikel 48/3 of op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 na zijn repatriëring.

- *Het risico op ernstig schade als bepaalde in artikel 48/4, §2 b) als gevolg van de precaire socio-economische en de humanitaire situatie*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat :

[citaat bestreden beslissing, p. 7]

Afghanistan wordt geconfronteerd met een ongekende hongersnood;

[citaat ONU Infos, "Éviter la famine : une « priorité immédiate » pour 3,5 millions d'Afghans" van 3 december 2021]

De helft van de bevolking - ongeveer 23 miljoen mensen - heeft voedselonzekerheid en consumeert niet genoeg voedsel, waarvan 8,7 miljoen met de hongerdood worden bedreigd:

[citaat World Food Programme, "Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan" van 22 januari 2022]

Uit het onderzoek van het Wereldvoedselprogramma blijkt dat slechts 98% van de Afghaanse bevolking niet genoeg te eten heeft:

[citaat Reuters, "Afghans face 'avalanche of hunger and destitution" - UN agency" van 14 december 2021]

In het recht inzake internationale bescherming komt artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn overeen met het beginsel van non-refoulement van artikel 3 van het EVRM: "Ernstige schade is (...) b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, die een verzoeker in zijn land van herkomst ten deel is gevallen". Dit artikel is in Belgisch recht omgezet bij artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet.

Om een beroep te kunnen doen op artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn, lijkt het echter noodzakelijk dat de humanitaire crisis of de sociaaleconomische situatie die het niveau van ernst van artikel 3 van het EVRM zou bereiken, het gevolg is van opzettelijk of nalatig handelen door overheids- of niet-overheidsactoren.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest M'Bodj (HvJ 18 december 2014, Mohamed M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13) de inhoud van artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn verduidelijkt:

[citaat voormeld arrest]

De verantwoordelijkheid van de betrokken actoren kan echter niet al te strikt worden geïnterpreteerd zonder de inhoud van de subsidiaire bescherming te ondermijnen. Hoewel uit de Kwalificatierichtlijn volgt dat de toepassing van subsidiaire bescherming verantwoordelijkheid van de actoren vereist, impliceert deze verantwoordelijkheid niet dat deze actoren vrijwillig handelen, zonder welke artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn zinloos zou zijn.

In een arrest nr. 257.586 van 1 juli 2021 herinnerde Uw Raad eraan dat:

[citaat voormeld arrest]

In casu kan de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan worden gelijkgesteld met de extreme humanitaire situatie in Somalie, zoals beschreven in de zaal Sufi en Elmi. De voornaamste reden waarom de sociaal-economische en humanitaire situatie in Afghanistan zo rampzalig is, is te wijten aan de Taliban. Voordat de Taliban de macht overnamen, leefde de Afghaanse regering al verscheidene jaren van internationale hulp en zag zij de verduistering van deze hulp door de vingers. De machtsovername door de Taliban maakte een einde aan de internationale hulp die vele Afghanen in staat stelde te overleven. De VS hebben bijna 10 miljard dollar aan reserves van de Afghaanse centrale bank bevroren, en de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds hebben de hulp opgeschort (Le Monde, "Afghanistan : face a la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire "sans parti pris politique"", 7 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famine-un-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire> 6108594 3210.html).

Volgens l'OSAR,

[citaat OSAR, «Afghanistan: Profils à risque» van 31 oktober 2021]

Bovendien persen de Taliban voedsel en geld af van de gemeenschappen en dwingen zij de dorpingen hen te voeden:

[citaat Human Rights Watch, "Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity" van 18 januari 2022]

[citaat Gandhara, "Taliban Imposing 'Charity' Taxes on Farmers Who Need Aid" van 29 oktober 2021]

[citaat Asyls, "Afghanistan ; COI Repository, 1st september 2021 - 15th June 2022"]

De humanitaire crisis wordt dus nog verergerd door het optreden van de Afghaanse staat, die nu volledig door de Taliban wordt gecontroleerd. Deze crisis is nog verergerd door de blokkering van de hulp door internationale actoren.

Artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet vereist niet dat de vervolging uitsluitend en alleen wordt veroorzaakt door de genoemde actoren. In casu zijn de economische crisis en de daaruit voortvloeiende rampzalige omstandigheden verergerd door het einde van de internationale hulp en door de Taliban die belastingen eisen en de bevolking voedsel ontnemen.

Volgens Uw Raad:

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

In zijn beslissing verstrekt het CGVS geen recentere gegevens dan die welke in bovengenoemd arrest zijn vermeld, waaruit zou blijken dat de humanitaire crisis in Afghanistan is verminderd. In het verslag "EUA Country Guidance Afghanistan van april 2022" wordt deze kwestie inderdaad niet besproken. Bijgevolg moet de situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan worden geacht binnen de werkings sfeer van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

• Aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico op ernstig schade als bepaalde in artikel 48/4 §2 b) en c)

In tegenstelling tot wat wordt beweerd, blijft de veiligheidssituatie in Afghanistan bijzonder zorgwekkend, aangezien meer dan duizend burgers het leven hebben verloren sinds de Taliban aan de macht zijn gekomen:

[citaat OHCHR, "Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan" van 7 maart 2022]

Eenzijds, in het verslag "Afghanistan : COI Repository, 1st september 2021 - 15th June 2022" van Asyls (beschikbaar op : https://resources.asylos.eu/wpcontent/uploads/reports/afghanistan_coi_repository_1september_2021_-_15_june_2022.pdf) (stuk 8), worden talrijke incidenten genoemd die zich hebben voorgedaan sedert de Taliban de macht hebben overgenomen. We noemen hier er slechts een paar sinds mei 2022:

[citaten voormelde bron]

Anderzijds blijkt bijvoorbeeld uit het verslag EASO van januari 2022 (beschikbaar op: <https://www.cgra.be/fr/infos-pays/easo-coi-report-country-focus-2>) dat veel organisaties/personen die informatie verstrekken over de situatie in Afghanistan niet meer aanwezig zijn sinds de Taliban de macht hebben overgenomen:

[citaat voormelde bron, p. 8-9]

Volgens Uw Raad

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

De beslissing van het CGVS is derhalve voorbarig en dient ten minste te worden vernietigd totdat een betrouwbaar en volledig informatieverslag wordt opgesteld.

Bovendien voor de machtsovername door de Taliban, verleende het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus aan personen uit bepaalde districten/provincies waar de Taliban sterk aanwezig waren en verantwoordelijk waren voor vele incidenten. Het CGVS mag de machtsovername door de Taliban - een extremistische/terroristische groepering die jarenlang verantwoordelijk is geweest voor de oorlog in Afghanistan - nu niet gebruiken om aan te voeren dat Afghaanse verzoekers van internationale bescherming niet langer gevaar lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Afghanistan is een dictatuur waar de sharia wordt toegepast. Mensen die tegen de wil van de Taliban durven in te gaan, wordt het ergste leed aangedaan:

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils a risque" van 31 oktober 2021]

Indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan niet voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet, moet worden vastgesteld dat elke afghaan het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b), van de wet."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- Een getuigenis van verzoeker in "Les routes de la honte" (stuk 3);
- een medisch attest van dr. S. van 14 juli 2021 (stuk 4);
- uitwisseling van mails van 2 juli 2021 en 22 juli 2022 met de vraag om de behandeling van het verzoek te versnellen (stuk 5);
- een getuigenverklaring van de directrice van het Centre MENA Les Hirondelles (OCMW Assesse) (stuk 6);
- een brief van de districtsoudsten over de dood van verzoekers broer (stuk 7);
- een artikel van Asylus, "Afghanistan: COI Repository, 1st september 2021 – 15th June 2022" (stuk 8).

2.1.3. In een aanvullende nota van 23 juni 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- het EUAA rapport "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van Cedoca van 23 september 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van Cedoca van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city. Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "Afghanistan: Targeting of Individuals" van augustus 2022.

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker in een aanvullende nota de volgende stukken neer:

- foto's die bewijzen dat verzoeker heeft deelgenomen aan demonstraties in België betreffende de situatie in Afghanistan (stuk 1);
- kopie van de bijlage 26 van oom (stuk 2);
- foto's van het veld waar verzoeker en zijn vader waren toen de taliban hem zag en een foto van de brug waar de bom werd gevonden (stuk 3);
- kopie van documenten waaruit blijkt dat de oom van verzoeker voor de voormalige Afghaanse autoriteiten heeft gewerkt, alsmede een kopie van de taskara van verzoekers oom (stuk 4);
- kopie van het Belgische paspoort van verzoekers oom (stuk 5);
- kopie van de verblijfstitel van verzoekers oom (stuk 6);
- beslissing van het Commissariaat-generaal betreffende zijn oom (stuk 7);
- getuigenschrift van aanwezigheid op school (stuk 8);
- certificaat Frans niveau A (stuk 9) ;
- verslag oudervergadering (stuk 10) ;
- attest van het MENA-centrum "les Hirondelles" (stuk 11);

- een getuigenis van een collega van verzoeker bij GLS Belgium (stuk 12)
- loonfiches van AGO interim van zijn werk bij GLS Belgium (stuk 13).

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, derde lid, van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Na lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing merkt de Raad op dat er op heden geenszins wordt getwijfeld aan de Afghaanse nationaliteit en identiteit van verzoeker en zijn herkomst uit Kunar. Gelet op deze thans niet-betwiste Afghaanse nationaliteit, zijn er bepaalde risico's die bij een terugkeer naar Afghanistan een gedegen onderzoek vergen.

In casu is de Raad van mening dat het risico dat verzoeker loopt vanwege verwestering, dan wel om als verwesterd te worden gepercipieerd, niet afdoende is onderzocht. De Raad merkt hierbij op dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker plaatsvond kort na de machtsovername van de taliban, namelijk op 17 december 2021, waarbij dit element niet werd besproken.

In het licht van de stukken die werden neergelegd in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota, stelt de Raad vast dat verzoeker zich tevens beroept op de erkenning van zijn oom die in Afghanistan steeds bij hem heeft gewoond en wiens verzoek om internationale bescherming van 1 juni 2022 werd ingewilligd op 14 november 2022, waarbij hem de vluchtelingenstatus werd toegekend. Verzoeker voegt thans verschillende bijkomende documenten ter staving van zijn asielrelaas. Uit het verzoekschrift blijkt bijvoorbeeld dat verzoeker over een “*dropbox*”-link beschikt naar documenten, waarvan de Raad niet kan vaststellen dat deze in het onderzoek van het Commissariaat-generaal konden worden betrokken (verzoekschrift, stuk 5).

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een “*de facto*”-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien de specificiteit van de zaak dit vereist, kan dit gebeuren middels een nieuw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

Hoewel de Raad erkent dat zulke elementen tevens door middel van verzoekschrift en aanvullende nota kunnen worden aangereikt, moet er *in casu* worden vastgesteld dat deze hiertoe niet volstaan.

In de huidige fase van de procedure heeft de Raad aldus onvoldoende elementen om het risico dat verzoeker loopt bij een terugkeer naar Afghanistan te beoordelen. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris op 30 mei 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP